

Bastiaan wacht al zes jaar op een nieuw hart, maar lééft: 'Er is altijd hoop'

Als iemand weet wat wachten is, dan is het Bastiaan Zuyderland wel. Hij wacht al zes jaar op een nieuw hart. En nét toen hij als eerste aan de beurt zou zijn, kwam corona. Nu moet hij nóg langer wachten. "Maar ik wil niet mijn hele leven op pauze zetten."

Het hart van de 57-jarige [Bastiaan Zuyderland](#) kun je het beste vergelijken met een oude deur. De scharnieren piepen, hij gaat steeds minder goed open en dicht en wordt steeds slapper.

Tot er een moment komt dat-ie helemaal niet meer dicht gaat. Maar daar wil Bastiaan niet aan denken, want zo zit hij niet in elkaar. Bovendien: grote kans dat hét moment wel helemaal niet komt. Want er is hoop. Er is altijd hoop.

"En die hoop maakt mijn leven leefbaar", vertelt Bastiaan aan de telefoon. Elkaar in het echt ontmoeten mag niet, ook niet RIVM-proof op anderhalve meter afstand. Want ja, corona. "Ik ben de fitste niet, zoals je misschien wel begrijpt", lacht Bastiaan. Sterker nog: zijn leven hangt vast aan een snoertje. Letterlijk. Hij heeft een pomp die zijn hart aan het werk houdt. "Als dat ding stopt, stop ik ook."

Op de achtergrond klinken vogeltjes – hij zit buiten, in de megatuin van zijn huis in het Limburgse dorpje Kleine Meers, aan een kronkel in de Maas. Hij moet wel onder de parasol

zitten, want hij heeft pillen voor zijn hart die 'zongevaarlijk zijn'. Zodra hij te lang in de zon zit, kan hij verkleuren. "Dan word ik zo blauw als een smurf."

'De pret' – zoals Bastiaan het zelf cynisch noemt – begon in 2010. Bastiaan, een energieke vader, echtgenoot, theatermaker en kunstenaar, meldde zich bij de huisarts omdat hij al een tijdje moe en kortademig was. Misschien was er iets mis met zijn longen, dus verwees de huisarts Bastiaan door naar het ziekenhuis. Daar bleken de longfoto's er goed uit te zien: "Niets mis met uw longen, meneer", kreeg hij te horen. Dus hij werd doorgestuurd naar de cardioloog. "Er is alleen wel iets mis met uw hart, meneer", was daar de boodschap.

Bastiaan heeft een afwijking aan de hartspier met de moeilijke naam gedilateerde cardiomyopathie. "Daar heb ik even op moeten oefenen, ik ben niet zo van die technische termen", zegt Bastiaan. Momenteel slaat zijn hart 40 keer per minuut, het heeft bijna geen pompkracht meer. Want ter vergelijking: een volwassen man heeft in rust gemiddeld een hartslag tussen de 60 en 100 per minuut.

(Bron en volledig artikel [RTL Nieuws](#))